

Briselē, 11.11.2019.
COM(2019) 547 final

2019/0239 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS,

ar kuru groza Lēmumu 2007/884/EK, ar ko Apvienotajai Karalistei atļauj piemērot pasākumus, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, 168. panta un 169. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

PASKAIDROJUMA RAKSTS

Saskaņā ar 395. panta 1. punktu 2006. gada 28. novembra Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ("PVN direktīva"¹) Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu var atļaut jebkurai dalībvalstij piemērot īpašus pasākumus, lai atkāptos no minētās direktīvas noteikumiem ar nolūku vienkāršot PVN iekasēšanas procedūru vai lai nepieļautu noteiktu veidu nodokļu nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

Ar vēstuli, kas Komisijā reģistrēta 2019. gada 2. aprīlī, Apvienotā Karaliste pieprasīja atļauju turpināt piemērot pasākumu, ar ko atkāpjas no vispārīgajiem principiem, kuri reglamentē tiesības atskaitīt priekšnodokli attiecībā uz iznomātām vai izīrētām vieglajām automašīnām, kuras izmanto ne tikai saimnieciskajai darbībai. Līdz ar pagarinājuma pieprasījumu Apvienotā Karaliste iesniedza ziņojumu, kurā iekļauts pārskats par procentuālo ierobežojumu, kas piemērots tiesībām atskaitīt PVN par automašīnu īri vai nomu, kuras izmanto ne tikai saimnieciskajai darbībai.

Saskaņā ar PVN direktīvas 395. panta 2. punktu Komisija ar 2019. gada 29. aprīļa vēstulēm informēja pārējās dalībvalstis par Apvienotās Karalistes pieprasījumu. Komisija 2019. gada 2. maija vēstulē paziņoja Apvienotajai Karalistei, ka tās rīcībā ir visa informācija, kas vajadzīga pieprasījuma izvērtēšanai.

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

PVN direktīvas 168. un 169. pantā ir noteikts, ka nodokļa maksātājam ir tiesības atskaitīt PVN, kas uzlikts par pirkumiem, kuri veikti saistībā ar viņa darbījumiem, par ko uzliek nodokli. Vienlaikus PVN direktīvas 26. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēts, ka par pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību uzskata gadījumu, kad nodokļa maksātājs privātajām vajadzībām lieto preces, kas ir tā saimnieciskās darbības aktīvu daļa, ja PVN par šīm precēm bijis pilnīgi vai daļēji atskaitāms. Tādējādi sistēma nodrošina, ka gadījumos, kad attiecīgais PVN priekšnodoklis sākotnēji ticis atskaitīts, galīgais patēriņš tiek aplikts ar nodokli.

Attiecībā uz mehāniskajiem transportlīdzekļiem reizēm nodokļa maksātājiem ir sarežģīti un apgrūtināši noteikt un reģistrēt, kad tas tiek izmantots saimnieciskajai darbībai un kad — privātajām vajadzībām, un tikpat sarežģīti nodokļu administrācijām ir šo sadalījumu pārbaudīt. Tas tā būtu pat gadījumā, ja Apvienotā Karaliste izmantotu PVN direktīvas 168.a panta 2. punktā paredzēto iespēju attiecināt atskaitīšanu vienīgi uz izdevumiem, kas saistīti ar uzņēmumu automašīnām, proporcionāli tam, cik nodokļa maksātājs tās faktiski izmanto saimnieciskās darbības vajadzībām. Turklāt, ņemot vērā jaukta izmantojuma transportlīdzekļu skaitu, ievērojami var pieaugt nodokļu nemaksāšana.

Lai vienkāršotu PVN iekasēšanu un cīnītos pret nodokļu nemaksāšanu, Apvienotajai Karalistei kopš 1995. gada² un pēdējo reizi 2016. gadā³ ir atļauts līdz 2019. gada

¹ OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

² Padomes Lēmums 95/252/EK (1995. gada 29. jūnijs), ar ko Apvienotajai Karalistei atļauj piemērot pasākumu, atkāpjoties no 6. un 17. panta Padomes Sestajā direktīvā (77/388/EEK) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem (OV L 159, 11.7.1995., 19. lpp.).

³ Padomes Lēmuma 2007/884/EK (2007. gada 20. decembris), ar ko Apvienotajai Karalistei atļauj piemērot pasākumus, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, 168. panta un 169. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 346, 29.12.2007., 21. lpp.), spēkā esības termiņš tika pagarināts ar Padomes Īstenošanas lēmumu 2011/37/ES (2011. gada 18. janvāris) (OV L 19, 22.1.2011., 11. lpp.) līdz 2013. gada 31. decembrim un ar Padomes Īstenošanas lēmumu 2013/681/ES (2013. gada 15. novembris) — līdz 2016. gada 31. decembrim (OV L 316,

31. decembrim ierobežot īrētāja vai nomātāja tiesības atskaitīt priekšnodokli līdz 50 % no maksas par automašīnas īri vai nomu, ja automašīnu izmanto ne tikai saimnieciskās darbības vajadzībām. Lai izvairītos no nodokļu dubultas uzlikšanas, Apvienotajai Karalistei ir arī atļauts neklasificēt kā pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību gadījumu, kad nodokļa maksātājs saimnieciskās darbības vajadzībām iznomātu vai izīrētu automašīnu izmanto privātām vajadzībām.

Šī atkāpe paredz, ka īrētājam vai nomniekam nav jāveic sīka to attālumu uzskaitē, kas ar katru automašīnu nobraukti personīgām vajadzībām, un PVN uzskaitē par automašīnas izmantošanu privātām vajadzībām. PVN direktīvas 168.a panta 2. punktā paredzētā izvēles iespēja neparedz vienotas likmes daļēju atskaitīšanu un varētu tikt piemērota tikai PVN priekšnodoklim par automašīnu, kas ir daļa no nodokļa maksātāja saimnieciskās darbības aktīviem; tādējādi atkāpe ir piemērots pasākums, lai panāktu pieprasīto vienkāršošanu.

Saskaņā ar grozītā Padomes Lēmuma 2007/884/EK⁴ 3. panta 2. punktu Apvienotā Karaliste ir sniegusi ziņojumu par lēmuma piemērošanu, iekļaujot tajā pārskatu par procentuālo ierobežojumu, kas piemērots tiesībām atskaitīt PVN par automašīnu īri vai nomu, kuras izmanto ne tikai saimnieciskajai darbībai.

Lai varētu izvērtēt, vai īpašais pasākums ir lietderīgs un efektīvs, parasti atkāpes piešķir uz noteiktu laiku. No Apvienotās Karalistes sniegtā ziņojuma izriet, ka 50 % sadalījums starp izmantošanu saimnieciskās darbības un privātām vajadzībām (vai citām vajadzībām, kas nav saimnieciskās darbības vajadzības, Direktīvas 2006/112/EK 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē) joprojām atspoguļo to, kā kopumā Apvienotajā Karalistē nodokļu maksātāji izmanto īrētas un nomātas automašīnas saimnieciskās darbības un privātām vajadzībām. Tāpēc atkāpes pasākuma piemērošanas pagarināšana ir pamatota.

Apvienotā Karaliste ir pieprasījusi atļauju turpināt piemērot atkāpi līdz izstāšanās līgumā paredzētā īstenošanas perioda beigām. Šajā sakarā Apvienotā Karaliste 2017. gada 29. martā iesniedza paziņojumu par nodomu izstāties no Savienības saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 50. pantu. Saskaņā ar LES 50. panta 3. punktu Līgumi valstij, kura izstājas, vairs nav saistoši no dienas, kad stājas spēkā izstāšanās līgums, vai, ja tāds nav noslēgts, divus gadus pēc paziņojuma, ja vien Eiropadome, vienojoties ar attiecīgo dalībvalsti, vienprātīgi nenolemj šo laikposmu pagarināt. Šis periods ir ticis pagarināts trīs reizes, pēdējo reizi ar Eiropadomes Lēmumu (ES) 2019/1810⁵, ar kuru to pagarināja līdz 2020. gada 31. janvārim.

Padome 2019. gada 11. janvārī ar Lēmumu (ES) 2019/274⁶ pilnvaroja parakstīt izstāšanās līgumu, par kuru 2018. gada 14. novembrī tika panākta vienošanās sarunu līmenī. Savienība apstiprināja, ka tā ir gatava to ātri parakstīt un noslēgt, ja Apvienotās Karalistes parlaments

27.11.2013., 41. lpp.), un ar Padomes Īstenošanas Lēmumu (ES) 2016/2265 (2016. gada 6. decembris) — līdz 2019. gada 31. decembrim (OV L 342, 16.12.2016., 28. lpp.) .

⁴ Padomes Lēmums 2007/884/EK (2007. gada 20. decembris), ar ko Apvienotajai Karalistei atļauj piemērot pasākumus, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, 168. panta un 169. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 346, 29.12.2007., 21. lpp.).

⁵ Eiropadomes Lēmums (ES) 2019/1810, kas pieņemts, vienojoties ar Apvienoto Karalisti (2019. gada 29. oktobris), ar ko pagarina laikposmu saskaņā ar LES 50. panta 3. punktu (OV L 278I, 30.10.2019., 1. lpp.).

⁶ Padomes Lēmums (ES) 2019/274 (2019. gada 11. janvāris) par to, lai Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas vārdā parakstītu Līgumu par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas (OV L 47 I, 19.2.2019., 1. lpp.).

apstiprinātu minēto izstāšanās līgumu. Izstāšanās līguma ceturtajā daļā⁷ ir paredzēts pārejas periods, kas sākas līguma spēkā stāšanās dienā; tā laikā Savienības tiesību akti ir piemērojami Apvienotajai Karalistei un Apvienotajā Karalistē, kā noteikts minētajā līgumā.

Katrā ziņā šo lēmumu piemēro tikai tik ilgi, kamēr uz Apvienoto Karalisti attiecas Savienības tiesību akti.

Tāpēc, ņemot vērā neskaidrību par izstāšanās līguma spēkā stāšanās dienu, tiek uzskatīts, ka vispiemērotākā rīcība ir iekļaut turpināmības klauzulu, kuras beigu termiņš ir 2022. gada 31. decembris. Tāpēc Apvienotajai Karalistei tiek prasīts iesniegt līdz 2022. gada 1. aprīlim jaunu ziņojumu, ja tā plāno pieprasīt jaunu pagarinājumu pēc 2022. gada 31. decembra.

Tomēr, ja Apvienotā Karaliste izstājas no Eiropas Savienības bez vienošanās vai ja tiek ratificēts izstāšanās līgums, šo atkāpi pārtrauc piemērot atkarībā no tā, kas notiek ātrāk: vai nu 2022. gada 31. decembrī, vai izstāšanās dienā no Savienības bez vienošanās, vai izstāšanās līgumā paredzētajā pārejas perioda beigu datumā, ja tiek ratificēts izstāšanās līgums.

- **Atbilstība pašreizējiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Līdzīgas atkāpes saistībā ar atskaitīšanas tiesībām ir piešķirtas citām dalībvalstīm.

PVN direktīvas 176. pantā noteikts, ka Padome lemj, uz kuriem izdevumiem neattiecas PVN atskaitīšana. Tikmēr dalībvalstīm atļauts saglabāt visus izņēmumus, kas bija spēkā 1979. gada 1. janvārī. Tādējādi ir vairāki “nogaidoši” noteikumi, kuri ierobežo tiesības atskaitīt PVN attiecībā uz vieglajām automašīnām.

Neatkarīgi no iepriekšējām iniciatīvām paredzēt noteikumus par to, uz kurām izdevumu kategorijām var attiecināt atskaitīšanas tiesību ierobežojumu⁸, šāda atkāpe ir lietderīga, kamēr tiek gaidīta šo noteikumu saskaņošana ES līmenī.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

PVN direktīvas 395. pants.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Vadoties pēc PVN direktīvas noteikuma, kurš ir šā priekšlikuma pamatā, subsidiaritātes principu nepiemēro.

- **Proporcionalitāte**

Šis lēmums attiecas uz atļauju, ko dalībvalstij piešķir pēc pašas dalībvalsts pieprasījuma, un tas nerada nekādas saistības.

Ievērojot atkāpes ierobežoto darbības jomu, īpašais pasākums ir samērīgs ar mērķi, proti, novērst konkrētus nodokļu nemaksāšanas vai izvairīšanās no nodokļu maksāšanas veidus un vienkāršot PVN iekasēšanu konkrētā nozarē.

⁷ Līgums par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas (OV C 144 I, 25.4.2019., 1. lpp.).

⁸ COM (2004) 728 final — Priekšlikums Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 77/388/EEK nolūkā vienkāršot pievienotās vērtības nodokļa saistības (OV C 24, 29.1.2005., 10. lpp.), atsaukts 2014. gada 21. maijā (OV C 153, 21.5.2014., 3. lpp.).

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Saskaņā ar PVN direktīvas 395. pantu atkāpe no kopējiem PVN noteikumiem ir pieļaujama vienīgi ar Padomes atļauju, ko tā ar vienprātīgu lēmumu pieņem pēc Komisijas priekšlikuma. Turklāt Padomes lēmums ir vispiemērotākais juridiskais instruments, jo to var adresēt atsevišķām dalībvalstīm.

3. EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Apspriešanās ar ieinteresētajām personām netika veikta. Šā priekšlikuma pamatā ir Apvienotās Karalistes pieprasījums, un tas attiecas vienīgi uz šo dalībvalsti.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Neatkarīgu ekspertu atzinums nebija vajadzīgs.

- **Ietekmes novērtējums**

Lēmuma mērķis ir pagarināt vienkāršošanas pasākuma piemērošanas laiku. Šis vienkāršošanas pasākums ir paredzēts tam, lai novērstu ar PVN saistītu krāpšanu un vienkāršotu nodokļa iekasēšanas procedūru. Priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību ierobežojums līdz 50 % ir faktiski maksājamās nodokļa summas par attiecīgo automašīnu personīgā nobraukuma vajadzībām aplēstā vērtība. Tādējādi īrniekam/nomniekam nav jāveic to attālumu uzskaitē, kas ar uzņēmējdarbībai paredzēto automašīnu nobraukti personīgām vajadzībām, un nodokļu uzskaitē par katras automašīnas faktisko izmantošanu privātām vajadzībām.

Turklāt šī ietekme jebkurā gadījumā nebūs liela, jo ierobežota ir gan atkāpes piemērošanas joma, gan laiks.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikumam nebūs nelabvēlīgas ietekmes uz ES budžetu.

5. CITI ELEMENTI

Priekšlikumā ir iekļauta turpināmības klauzula; automātisks laika ierobežojums, kura nobeiguma termiņš ir 2022. gada 31. decembris. Ja Apvienotā Karaliste izstājas no Eiropas Savienības pirms šīs dienas bez vienošanās, šo lēmumu automātiski pārtrauc piemērot izstāšanās dienā LES 50. panta piemērošanas rezultātā. Ja izstāšanās līgums stājas spēkā, lēmumu pārtrauks piemērot izstāšanās līgumā paredzētajā pārejas perioda beigu datumā, ja tas noteikts pirms 2022. gada 31. decembra.

Gadījumā, ja Apvienotā Karaliste apsvērtu pagarināt atkāpes pasākumu vēl pēc 2022. gada, būtu jāiesniedz jauns novērtējuma ziņojums Komisijai kopā ar pagarinājuma pieprasījumu ne vēlāk kā 2022. gada 1. aprīlī.

Priekšlikums

PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS,

ar kuru groza Lēmumu 2007/884/EK, ar ko Apvienotajai Karalistei atļauj piemērot pasākumus, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, 168. panta un 169. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu¹ un jo īpaši tās 395. panta 1. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Direktīvas 2006/112/EK 168. un 169. pantā ir noteiktas nodokļa maksātāja tiesības atskaitīt pievienotās vērtības nodokli (PVN), kas maksājams par precēm un pakalpojumiem, kurus izmanto darījumiem, par ko tiem uzliek nodokli, vai konkrētiem citiem mērķiem. Minētās direktīvas 26. panta 1. punkta a) apakšpunktā kā pakalpojumu sniegšana par atlīdzību minēti darījumi, kad saimnieciskās darbības aktīvi tiek izmantoti nodokļa maksātāju vai to darbinieku privātajām vajadzībām vai, plašākā nozīmē, citiem mērķiem nekā savas saimnieciskās darbības vajadzībām.
- (2) Ar Padomes Lēmumu 2007/884/EK² Apvienotajai Karalistei ir atļauts līdz 50 % ierobežot automobiļa īrētāja vai nomātāja tiesības atskaitīt PVN saskaņā ar 168. vai 169. pantu Direktīvā 2006/112/EK par izmaksām, kas radušās, īrējot vai nomājot vieglo automašīnu, kuru izmanto ne tikai saimnieciskās darbības vajadzībām. Tā arī atļauj Apvienotajai Karalistei neklasificēt kā pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību gadījumu, ja nodokļa maksātājs saimnieciskās darbības vajadzībām iznomātu vai izīrētu automašīnu izmanto privātajām vajadzībām. Šie vienkāršošanas pasākumi paredz, ka īrētajam vai nomniekam nav jāveic to attālumu uzskaitē, kas ar katru šādu automašīnu nobraukti personīgām vajadzībām, vai PVN uzskaitē par faktisko šādas automašīnas nobraukumu privātām vajadzībām. Lēmuma 2007/884/ES piemērošana beigsies 2019. gada 31. decembrī.
- (3) Vēstulē, kas Komisijā reģistrēta 2019. gada 2. aprīlī, Apvienotā Karaliste pieprasīja atļauju turpināt piemērot atkāpes pasākumus, kas atļauti ar Lēmumu 2007/884/ES ("atkāpes pasākumi").
- (4) Ar 2019. gada 29. aprīļa vēstuli Komisija saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 395. panta 2. punktu informēja pārējās dalībvalstis par Apvienotās Karalistes pieprasījumu.

¹ OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.

² Padomes Lēmums 2007/884/EK (2007. gada 20. decembris), ar ko Apvienotajai Karalistei atļauj piemērot pasākumus, atkāpjoties no 26. panta 1. punkta a) apakšpunkta, 168. panta un 169. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 346, 29.12.2007., 21. lpp.).

Komisija 2019. gada 2. maija vēstulē paziņoja Apvienotajai Karalistei, ka tās rīcībā ir visa informācija, kas vajadzīga pieprasījuma izvērtēšanai.

- (5) Apvienotā Karaliste 2017. gada 29. martā iesniedza paziņojumu par nodomu izstāties no Savienības saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību (LES) 50. pantu. Saskaņā ar LES 50. panta 3. punktu Līgumi valstij, kura izstājas, vairs nav saistoši no dienas, kad stājas spēkā izstāšanās līgums, vai, ja tāds nav noslēgts, divus gadus pēc paziņojuma, ja vien Eiropadome, vienojoties ar attiecīgo dalībvalsti, vienprātīgi nenolemj šo laikposmu pagarināt. Šis periods ir ticis pagarināts trīs reizes, pēdējo reizi ar Eiropadomes Lēmumu (ES) 2019/1810³, ar kuru to pagarināja līdz 2020. gada 31. janvārim.
- (6) Padome 2019. gada 11. janvārī ar Lēmumu (ES) 2019/274⁴ pilnvaroja parakstīt izstāšanās līgumu, par kuru 2018. gada 14. novembrī tika panākta vienošanās sarunu līmenī. Savienība apstiprināja, ka tā ir gatava to ātri parakstīt un noslēgt, ja Apvienotās Karalistes parlaments apstiprinātu minēto izstāšanās līgumu. Izstāšanās līguma ceturtajā daļā⁵ ir paredzēts pārejas periods, kas sākas līguma spēkā stāšanās dienā; tā laikā Savienības tiesību akti ir piemērojami Apvienotajai Karalistei un Apvienotajā Karalistē, kā noteikts minētajā līgumā.
- (7) Katrā ziņā šo lēmumu piemēro tikai tik ilgi, kamēr uz Apvienoto Karalisti attiecas Savienības tiesību akti.
- (8) Līdztekus savam pieprasījumam Apvienotā Karaliste iesniedza Komisijai ziņojumu saskaņā ar Lēmuma 2007/884/EK 3. panta 2. punktu, iekļaujot pārskatu par procentuālo ierobežojumu, kas piemērots tiesībām atskaitīt PVN.

No Apvienotās Karalistes sniegtās informācijas izriet, ka procentuālais ierobežojums 50 % apmērā patiesi atspoguļo faktisko situāciju saistībā ar transportlīdzekļu, kurus skar šie atkāpes pasākumi, izmantošanas attiecību saimnieciskajai darbībai un privātām vajadzībām. Tomēr atkāpes pasākumu pagarināšana būtu jāierobežo līdz laikam, kas vajadzīgs, lai novērtētu atkāpes pasākumu efektivitāti un procentuālās daļas piemērotību. Tāpēc būtu jāatļauj Apvienotajai Karalistei ierobežotu laikposmu turpināt piemērot atkāpes pasākumus arī turpmāk – līdz 2022. gada 31. decembrim.

- (9) Jānosaka termiņš, līdz kuram jāpieprasa atļauja jebkādi turpmāki atkāpes pasākumu pagarināšanai pēc 2022. gada. Apvienotajai Karalistei būtu arī jāpieprasa kopā ar katru šādu pagarinājuma pieprasījumu iesniegt ziņojumu, iekļaujot tajā pārskatu par procentuālo ierobežojumu, kas piemērots tiesībām atskaitīt PVN.
- (10) Atkāpes pasākumiem nebūs negatīvas ietekmes uz Savienības pašu resursiem, ko veido PVN,

³ Eiropadomes Lēmums (ES) 2019/1810, kas pieņemts, vienojoties ar Apvienoto Karalisti (2019. gada 29. oktobris), ar ko pagarina laikposmu saskaņā ar LES 50. panta 3. punktu (OV L 278I, 30.10.2019., 1. lpp.).

⁴ Padomes Lēmums (ES) 2019/274 (2019. gada 11. janvāris) par to, lai Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas vārdā parakstītu Līgumu par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas (OV L 47 I, 19.2.2019., 1. lpp.).

⁵ Līgums par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas (OV C 144 I, 25.4.2019., 1. lpp.).

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmuma 2007/884/EK 3. pantu aizstāj ar šādu:

“3. pants

Šis lēmums zaudē spēku 2022. gada 31. decembrī.

Ja tiek pieprasīts šajā lēmumā paredzētais pagarinājums atkāpes pasākumiem, pieprasījumu Komisijai iesniedz līdz 2022. gada 1. aprīlim. Pieprasījumam tiks pievienots ziņojums, kurā iekļauts pārskats par procentuālo ierobežojumu, kas piemērots tiesībām atskaitīt PVN par izmaksām, kas radušās, īrējot vai nomājot automašīnas, kuras izmanto ne tikai saimnieciskajai darbībai.”.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei.

Briselē,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*